

Qətiyyətli və müstəqil xarici siyasət kursu Azərbaycana böyük uğurlar vəd edir

Müsəlman Şərqi-də, xüsusilə Suriya hadisələri fonunda regionda baş verən proseslər bu və digər dərəcədə Azərbaycana da təsirsiz ötürmür. Hətta belə demək mümkündürsə, bu proseslər istəyərdən və ya istəməyərdən Azərbaycanla da əlaqədar nəzərdən keçirilir.

Nəzərə alsaq ki, ölkəmiz Cənubi Qafqazın ən strateji dövləti olmaqla yanaşı, həm də bölgəyə təsir imkanları olan əsas dövlətlərdən biridir, bu, regiondakı geosiyasi proseslərin Azərbaycana təsirsiz ötürməyəcəyinin göstəricisidir. Burada əsas məqamlardan biri odur ki, Azərbaycan bu müstəvidə hansı siyasəti yürüdəcək və proseslərin gedindən özünün milli maraqları naminə istifadə edə biləcəkmə?

Detallarına varmadan qeyd edək ki, Azərbaycanın bölgədəki bugünkü vəziyyəti və beynəlxalq aləmdəki yüksək nüfuzunun miqyası deməyə əsas verir ki, dövlətimizin illərdən bəri həyata keçirdiyi siyasət onu ali məqsədinə doğru inamla aparır və böyük mənada qələbə Azərbaycanın tərəfindədir.

Burada qeyd edək ki, ümum-millilə lider Heydər Əliyevin əsasını qoyduğu müstəqil və balanslaşdırılmış xarici siyasət kursu bu gün özünün tarixi bəhrələrini verməkdədir. Əlbəttə, bu yerdə Prezident İlham Əliyevin Ulu Öndərin siyasət kursuna əsaslanan məqsədyönlü və dövrün tələbləri-

nə uyğun pragmatik siyasətini də xüsusi qeyd etmək vacibdir. Dövlət başçısının yürütdüyü uğurlu daxili və xarici siyasət bir tərəfdən Azərbaycanın iqtisadi inkişafını, digər tərəfdən qüdrətli iqtisadiyyata söykənən müstəqil xarici siyasət kursunu şərtləndirən başlıca faktora çevrilmişdir.

Son aylarda Azərbaycan-Qərb, Azərbaycan-Rusiya münasibətləri fonunda cərəyan edən hadisələrin təhlili yuxarıda deyilənlərin praktiki təsdiqidir. Xüsusilə Qərbin, Avropanın müəyyən dairələrinin ölkəmizə qarşı sərgilədikləri ikili münasibətlərin təzahürü kimi münasibətlərin soyuması görüntüsü bir sıra siyasət ekspertlərdə müəyyən ziddiyyətli mülahizələrin yaranmasına səbəb olurdu. Bəzi müşahidəçilər

bir az da qabağa gedərək hesab edirdilər ki, Azərbaycanın siyasi hakimiyyətinin öz müstəqil iradəsində təkid etməsi və güzəştə getməmək istəyinin nümayişi Avropa-Azərbaycan münasibətlərinin ciddi şəkildə zədələnməsinə, hətta pozulmasına gətirib çıxaraçaq. Buraya son dövrlərdə sürətlə inkişaf edən Azərbaycan-Rusiya münasibətlərinə Qərbin qışqıncılıqla yanaşmasını da əlavə etsək deyilənlərin həqiqətə yaxın olması ehtimalı güclənər. Lakin mənzərə tamamilə fərqli görünür.

Prezident İlham Əliyev hər zaman bəyan edib ki, Azərbaycan bütün dövlətlərlə qarşılıqlı maraqların təmin edilməsi və bərabər səviyyəli münasibətlər qurmaqda maraqlıdır və qətiyyətli mövqeyindən bir addım da geri

çəkilməyəcəkdir. Əslində, burada bir amili xüsusi qeyd etmək vacibdir ki, bu gün Azərbaycanın regiondakı geosiyasi proseslərdən məharətlə istifadə etməsi və öz maraqlarını təmin etməsi qeyd olunan qətiyyətli siyasət iradənin nəticəsidir.

Ölkəmizin dünya birliyində artan nüfuzunu və əhəmiyyətini, yürüdülmən siyasətin bəhrələrini bəzi Qərb siyasətçilərinin etiraflarında da müşahidə etmək mümkündür.

Bu günlərdə mətbuatda Belçika Senatının fəxri spikeri Ann-Mari Lizin Avropa Parlamentinin Azərbaycanla bağlı qəbul etdiyi qərarla əlaqəli AP-nin sədri Martin Şultsa ünvanladığı məktubda bir az gec də olsa, real həqiqətlərin etiraf olunması geniş

yer almışdı. “Azərbaycan xalqı özünü Avropa Birliyinin bir hissəsi kimi hiss etmək istəyir”-Lizin məktubunda əsas xətt bundan ibarətdir və avropalı siyasətçi etiraf edir ki, bizim addımlarımız bu istəyin qarşısında maneəyə çevrilir. Bu, həm də Azərbaycan həqiqətlərinin, ölkəmizin müasir dünyəvi və tolerant dəyərlərə verdiyi önəmin etirafı və Qərbin bir sıra hallarda Azərbaycana qarşı yürütdüyü ikili siyasətin etirafı kimi də qəbul edilməlidir.

Ann-Mari Lizin sözügedən məktubla bağlı Azərbaycanın informasiya agentliklərindən birinə verdiyi müsahibədə dilə gətirdiyi bəzi etirafı da diqqətçəkəndir. İlk növbədə, Belçika Senatının fəxri spikeri etiraf edib ki, qətnamənin qəbul edilməsində erməni lobbisinin təsiri danılmazdır: “Erməni lobbisinin Avropada həqiqətən güclü olması faktıdır”.

Azərbaycanla müqayisədə bütün demokratik prinsiplərin və dəyərlərin pozulduğu Ermənistan baş verən antidemokratik proseslərə Avropanın göz yummasının səbəbi ilə bağlı suala Lizin cavabı isə daha maraqlıdır. Ann-Mari deyir: “Avropalıların Ermənistanə münasibəti həmişə bu respublikanın sabitliyə ehtiyacı olması, yoxsul ölkə olması hissi ilə şərtlənib. Azərbaycanla bağlı vəziyyət başqa cürdür. Avropada belə bir hissə var ki, zəngin ölkədən sosial ədalət nöqtəyi-nəzərdən daha böyük tələbat olur. İki müxtəlif yanaşmanın arasındakı məhəz bu hissədir”.

Bu, hər halda ermənilərin bütün dünyada özləri barədə yaratdıqları “yazıq, əzilmiş xalq” imicinin “uğurdur”. Lakin bu hissənin də cəzasını Azərbaycana çəkdirmək istəyi təbii ki, reallaşmayacaq. Çünki Böyük Ədalətin baş verəcəyi gün uzaqda deyil. Artıq ermənilərin maskaları da yırtılmaqdadır.

**Taleh Turqut,
“İki sahil”**